

MAI TRƯỜNG – NƠI CON EM MÌNH HỌC TẬP VÀ RÈN RỮA

Chẳng phải ngẫu nhiên mà người ta gọi mái trường là “ngôi nhà thứ hai” của mỗi người. Bởi ở đó các con được tiếp nhận tri thức, được rèn luyện đạo đức, là nơi gieo mầm ước mơ thành hiện thực của bao thế hệ. Với tôi – một phụ huynh đang có con theo học từ cấp Mầm non, cấp Tiểu học đến cấp Trung học cơ sở thì trường các con theo học còn gần gũi hơn cả ngôi nhà thứ hai.

Ai mà chẳng yêu quý, tin tưởng mái trường nơi con em mình theo học. Tôi cũng vậy. Mặc dù con mới chỉ theo học được gần hai năm tại trường. Nhưng tôi gửi gắm con theo học tại Trường Tiểu học Đoàn Khuê với một tâm thế yên tâm và tự hào.

Trường Tiểu học Đoàn Khuê

Tôi còn nhớ buổi đầu đến xin cho con theo học, thời điểm đấy cả nước đang gồng mình chống dịch Covid – 19, mọi thứ từ đi lại cho tới thủ tục đều rất khắt khe vì nhiệm vụ của toàn Dân tộc - ưu tiên cho việc chống dịch. Tuy nhiên tiếp đón tôi là cô Hiệu trưởng Trần Thị Phương Dung, đã làm tôi rất xúc động bởi Hiệu trưởng của một trường, nhất là trường mới có rất nhiều việc cần làm, mà cô vẫn bố trí thời gian để hướng dẫn và tiếp đón từng phụ huynh. Điều đó thể hiện được chữ TÂM của một cá nhân đang

cầm mái chèo đẩy thuyền đi ra Biển lớn, đồng thời Cô đã tạo điều kiện tốt nhất để con tôi được theo học tại Trường.

Cô Hiệu trưởng Trần Thị Phương Dung

Khi con tôi theo học rồi tôi lại càng yên tâm hơn, bởi bậc Tiểu học ngoài kiến thức ra, những người phụ huynh chúng tôi quan tâm kế tiếp là việc vui, chơi, ăn nghỉ của các con. Nhưng Nhà trường đã tạo cho chúng tôi một cảm giác An Tâm khi giao các con cho Trường.

Con trai tôi từ một học sinh có phần ngại giao tiếp, sau thời gian học tập tại trường, con tôi đã rất vui vẻ khi được đi học, sống có trách nhiệm với bản thân và những người xung quanh hơn, hòa đồng và thích tham gia vào các cuộc thi nhiều hơn. Được như vậy công sức lớn nhất phải kể đến các thầy cô giáo nơi đây – những người đã đem con chữ truyền dạy cho bao học trò, các thầy cô đều là những người có trình độ chuyên môn, đặc biệt là lòng

niệt tình, tâm huyết, tình yêu đối với nghề dạy học cao quý. Trong thời gian con tôi theo học tại ngôi trường Đoàn Khuê, tôi luôn cảm nhận được tình yêu thương của thầy cô đối với học sinh, sự tâm huyết dồn vào những bài giảng để mong học sinh có thể hiểu bài một cách tốt nhất. Tôi hiểu được rằng tình yêu thương không nhất thiết phải nói ra bằng những lời hoa mỹ mà nó được thể hiện âm thầm không phô trương, tô vẽ.

Mặc dù thành quả của con tôi chưa bằng các bạn học trường khác nhưng tôi luôn tự tin và tự hào nói rằng: “Con trai tôi học Trường Tiểu học Đoàn Khuê.”

Nếu như người kĩ sư vui mừng khi nhìn thấy cây cầu mà mình đã xây xong, người nông dân mỉm cười khi nhìn đồng lúa nặng trĩu bông, người giáo viên hạnh phúc biết bao khi nhìn thấy học trò mình đang trưởng thành và lớn lên. Tôi - một Phụ huynh thì luôn muốn cảm ơn thật nhiều, thật nhiều tới các thầy cô nơi con mình học tập và rèn luyện. Tôi luôn giáo dục con hãy nhớ về trường như một bến đỗ bình an, một điểm tựa tinh thần vững chắc để bước tiếp trên đường đời đầy gian nan thử thách.

Tập thể CBGV nhà trường

Một chuyến đò nữa sắp cập bến, những thầy cô vẫn âm thầm là người “đưa đò sang sông”. Ngày 20 tháng 11 đang đến gần, tôi luôn mong chúc cho các thầy cô giáo nói chung và các Thầy cô trường Tiểu học Đoàn Khuê nói riêng mạnh khỏe, vững bước trong sự nghiệp Trồng Người.

Thân ái

Phụ huynh Lê Thị Thanh Tuyền